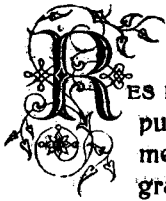

La pietat i el valor

Es més palesa la covardia de la persona com la manca de pietat, puix amb ella és com hom entra en l'escola on instrueix un bon mestre, amb ella hom s'amoflla a un ideal acabat, i adhuc, malgrat la rebel·lió de la carn que cerca amb desfici el plaer, malgrat l'atractiu de les coses encisadores del món, malgrat l'anhel de surar i fomentar sempre l'orgull, amb ella hom rega el camp de l'ànima amb l'aigua fertilitzant de la gràcia.

La pietat verament cristiana, no la pietat malaltissa que amb sa capa hi encobreix un temperament apocat i ple de melangia, arriba a assolir una fortalesa tan gran que ultrapassa les lites demarcades per la pròpia naturalesa i es llença fins a l'heroisme.

Hom ha comparat la pietat a una corrent d'aigua que, en sofrir el desnivell de la turbina amb els seus braols de cascata ha proporcionat el primer moviment a un complicat mecanisme industrial; a un fluïde elèctric guiat per un filferro conductor que en trobar una resistència tot ho inflama; a una mare que ultra haver viscut amb la vida ordinària de sacrifici ha arribat fins a l'heroisme en veure el seu fill ferit.

Quan hom ha estat unificat o encarnat amb la veritable pietat en sofrir el desnivell de la persecució, del sofriment, del desengany, de la pobresa... ha acoblat ses energies anímiques amb les veritables expansions dels cors enamorats dels quals n'està pobladíssim el Jardí Carmelità: veus aci Santa Teresa que demana a Jesús: patir o morir; Santa Teresa de Jesús Infant que vol patir i patir alegrement; Sant Joan de la Creu que sospirà per patir i ésser despreciat; Santa Magdalena de Pazzis que fretura per patir i no morir; i en els nostres temps el P. Eufraasi, Superior dels Carmelites d'Oviedo, que en ésser posat entre les urpes dels botxins encara exclamava: Visca Crist Rei.

El valor és, doncs, la conseqüència necessària de la verdadera pietat, penyora amb la que deu sempre enarborar-se el nostre esperit carmelità.

En la nostra fulla EL CARME ha vingut publicant-se la Regla del Terç Orde del Carme, on havem vist els fonaments en què deu recolzar-se la nostra pietat: «perquè temptació, diu, és la vida de l'home sobre la terra i tots aquells qui volen viure pietosament en Crist sofriran persecució i el diable, nostre enemic, ens entronca així com lleó braolador, cercant a qui devori, tots deuen resistir fortament en la fe. Que per tant es cenyissin els homes amb el cingol de la castedat. Que s'enforceixin el pit amb pensaments sants, car escrit està el pensament sant et servarà... Que es posin al cap l'etm de la salut a fi que només del Salvador esperin la salvació.

Cal, doncs, que la nostra pietat no sia adulterada amb transigències acomodaticies, que afebleixen el nostre esperit i que la nostra vida estigui ben estructurada amb una pietat ben sòlida. La convicció, fruit de la formació espiritual deu ésser el primer pas de totes les nostres ascensions de l'esperit.